

VERLOOFD, ZWANGER... UIT ELKAAR

'HIJ VERLIET ME toen ik zwanger was – en ik vergeef hem'

Katinka (36) en haar verloofde zouden gaan trouwen, hun eerste kind was op komst... En toen zei hij dat hij niet meer met haar verder wilde. Hoe verdrietig en boos ze ook was, ze besloot te handelen vanuit liefde, niet vanuit haat. **"Hij bleef wel de vader van mijn zoon."**

Katinka: "Ik had die dag net mijn trouwjurk gekocht. Een elegante witte jurk waarin mijn zwangere buik nog steeds zou passen als we vijf maanden later zouden gaan trouwen. Met mijn aanstaande, wiens naam ik om privacyredenen niet noem, had ik al ruim zeven jaar een relatie. We ontmoetten elkaar destijds tijdens mijn reis in Nicaragua. Hij kwam uit El Salvador en trok in Nicaragua rond als kunstenaar. We kregen een relatie, eerst op afstand, uiteindelijk besloten we om samen in Nederland te gaan wonen.

We waren dolgelukkig met elkaar en wilden graag samen een kind. We waren al een tijdje verloofd toen ik eindelijk zwanger was. Ik was echt de gelukkigste vrouw op aarde. Nadat ik mijn trouwjurk had uitgekozen, gingen we 's avonds uit eten. Het was erg gezellig en ik had absoluut geen idee dat er iets aan de hand was. Totdat hij, eenmaal thuis, vertelde dat hij een fout had gemaakt. Hij was vreemdgegaan met een collega en hij wist niet wat hij ermee aan moest.

Ik wist niet wat ik hoorde, kon het niet geloven. Ik was verdrietig, boos, verward; mijn emoties gingen alle kanten op. Net als hij had ik geen idee wat ik moest doen. Omdat ik niet met hem in één ruimte wilde zijn, liep ik als een gek heen en weer door ons huis. Hopeloos liep hij me achterna. Ik kon zien dat hij het er moeilijk mee had en dat hij zich schuldig voelde, maar daar kon ik niet zoveel mee."

Ook twijfels

"Ik probeerde het voor mezelf op een rijtje te zetten. Het klinkt misschien raar, maar ondanks alle emoties kon ik wel begrijpen dat het gebeurd was. Zelf had ik eerder ook twijfels gehad. Heel kort had ik gevoelens gehad voor een ander, maar dat was voor mij juist een eyeopener geweest: dat ik meer van mijn vriend hield en met hem samen wilde zijn. Hij had dezelfde twijfels gehad, maar was wel de fout in gegaan.

Omdat we een kind kregen, wilde ik er graag samen uitkomen. Niet alleen voor ons kind, maar ook omdat ik veel van hem hield. Ik wist dat dit gevoel wederzijds was, want we hadden altijd een goede relatie gehad. Toevallig zou ik de volgende dag in mijn eentje op surfvakantie gaan. Die reis stond al gepland, nog voordat ik wist dat ik zwanger was. We spraken af om die week allebei de tijd te nemen om na te denken. Ik hoopte heel erg dat het allemaal weer goed zou komen.

Terug in Nederland hadden we maar één avond om met elkaar te praten. Ik ging daarna weer twee weken op reis voor mijn werk, dus de timing was niet echt perfect. Die avond zei hij dat hij ondanks

zijn liefde voor mij niks meer voor mij voelde. Dat kwam hard aan. Hij was niet gelukkig meer en had het gevoel dat hij zichzelf een beetje was kwijtgeraakt. Met die collega wilde hij verder niks, maar hij wilde ook geen relatie meer. Met niemand."

Verwarrende tijd

"Ik was erg verdrietig. Dit was absoluut niet hoe ik het allemaal voor me had gezien. We verwachtten een kindje, we gingen bijna trouwen en opeens spraken we over uit elkaar gaan. Hoe moeilijk het ook was, ik wist direct dat ik vanaf dat moment zo veel mogelijk wilde gaan handelen vanuit liefde in plaats vanuit haat. Natuurlijk was ik boos op hem, maar hij bleef wel de vader van mijn kind. Daarom was ik vastbesloten om er voor mezelf een weg in te vinden.

'STIEKEM HIELD IK HOOP DAT HIJ BIJ ME TERUG ZOU KOMEN'

Het was een verwarrende tijd. Mijn ex verhuisde naar een woning vlak bij zijn werk. Regelmatig kwam hij bij me langs om te horen hoe het met me ging. Ik droeg natuurlijk zijn kind en hij wilde graag voor me zorgen. Stiekem hield ik hoop dat hij bij me terug zou komen, maar dat gebeurde niet. Een ontmoeting tussen ons eindigde hierdoor regelmatig in een huilbui van mij. Iets wat ik helemaal niet wilde, want ik begreep waarom hij in mijn leven wilde >

blijven en ik wilde hem ondanks alles ook blijven betrekken bij mijn zwangerschap. Achteraf had ik misschien meer voor mezelf moeten kiezen in die periode. Maar ons kind was het allerbelangrijkste voor mij. Ik gunde hem een liefhebbende vader en moeder die samen in ieder geval door één deur konden. De daaropvolgende maanden focuste ik vooral op mijn zwangerschap. Ik voelde me goed en genoot van de bewegingen in mijn buik. Mijn ex zag ik een paar keer per week en het contact tussen ons verliep op zich redelijk.”

Verdrietig en verraden

“Zo’n drie maanden na onze relatiebreuk kwam hij samen met een vriendin bij mij thuis voor me koken. Zij kwam uit Amerika en ze kenden elkaar al lang. Sterker nog, hij had haar vlak na mij ontmoet en er was toen ook iets tussen hen gebeurd, maar uiteindelijk had hij ervoor gekozen om met mij verder te gaan. In de tussentijd hadden ze contact gehouden. Op zich vond ik dit niet vreemd. Hij was altijd met meerdere vrouwen bevriend geweest, dus ik had er nooit iets achter gezocht. Totdat ik ze na al die jaren samen in mijn keuken zag. Door

‘LANG NIET IEDEREEN BEGREEP WAAROM IK MIJN EX NOG STEEDS BINNENLIET’

de manier waarop ze met elkaar praatten en op elkaar reageerden, dacht ik opeens: ze lijken wel getrouwd. Blijkbaar wist ze ook veel van hem. Ze kon over alles meepraten wat hij vertelde. Het voelde als een steen in mijn maag. Officieel waren ze geen stel, maar ik kon zien dat ze elkaar heel erg leuk vonden. En dat terwijl mijn ex had gezegd dat hij voorlopig geen relatie meer wilde. Gek genoeg dacht ik toen ook weer meteen: het is heel verdrietig, maar als hij zijn ei wel bij haar kwijt kan, dan is dat zo. Uiteindelijk kregen mijn ex en die vrouw een relatie. Of ze al iets met elkaar hadden toen ze die avond voor mij kookten, weet ik niet.

Volgens mijn ex was het echt niet zijn bedoeling om iets nieuws met iemand te beginnen. Ze hadden echter zo’n onweerstaanbare aantrekkingskracht, niet alleen fysiek, maar ook mentaal – hij zei dat zij zijn zielsverwant was – dat ze er niet meer omheen konden. Tja, toen ben ik wel heel boos en verdrietig geweest. Ik voelde me door beiden verraden. Ik had heel erg het gevoel dat ik niet de tijd kreeg om dingen te verwerken.

Toen heb ik wel wat meer afstand van hem genomen. We zagen elkaar minder vaak, maar af en toe kookte hij voor me of deed iets anders om me te helpen. Niet iedereen in mijn omgeving kon dat waarderen. Sommige mensen begrepen niet waarom ik mijn ex steeds binnenliet, maar ik wilde hem ondanks mijn verdriet wel de mogelijkheid geven om er voor mij en ons ongeboren kindje te zijn. Ik gaf nog steeds om hem en hij om mij.”

Rouwproces

“Op 4 april 2018 werd ons zoontje Nico via een spoedkeizersnede geboren. Omdat ik verschillende complicaties had, was dat noodzakelijk, maar gelukkig was mijn ex erbij. Hoewel er van alles tussen ons was gebeurd, had ik veel steun aan hem. Ook toen hij in mijn kraamweek bij mij thuis logeerde om samen met mij voor Nico te zorgen. Ik was toen al op het punt dat ik zelf ook niet meer met hem verder wilde, dus het voelde voor mij niet gek dat we even weer zo veel samen waren.

De maanden daarna vond ik echter wel moeilijk. Mijn ex was weer in zijn eigen huis en opeens was ik de hele dag alleen met de baby. Natuurlijk kwam Nico’s vader wel regelmatig langs, maar ‘s nachts stond ik er alleen voor. Door alle hormonen was ik vaak verdrietig. Het voelde als een rouwproces. Ik had altijd gedroomd van een gezin met een man en een kind, maar nu was ik een alleenstaande moeder.

Met behulp van een fijne coach vond ik mezelf langzaam weer terug. Ook lekker sporten hielp daarbij. Helaas bleef ik wat betreft mijn ex wel tegen dingen aanlopen. Zo sliep Nico voor het eerst bij zijn vader toen hij drie maanden was. Dat vond ik al moeilijk, maar toen ik er later achterkwam dat de nieuwe vriendin van mijn ex er op dat moment ook bij was geweest, werd ik woedend. Het idee dat ze gezellig gezinnetje speelden met mijn kind, deed zo veel pijn.

Door er veel met anderen over te praten, kwam ik uiteindelijk tot het inzicht dat mijn boosheid vooral door mijn eigen onzekerheid kwam. Het was mijn eigen angst die mij in de weg zat. Ik was bang dat Nico de nieuwe vriendin van mijn ex als zijn moeder zou zien, maar toen ik het voor mezelf kon relativiseren, besepte ik dat dat nooit zou gebeuren. Nico heeft maar één moeder en dat ben ik.

Een jaar na de geboorte van Nico nodigde ik mijn ex en zijn vriendin uit om schoon schip te maken. Ik voelde dat ik ze moest vergeven om zelf verder te kunnen. In een brief vertelde ik hoe ik me voelde en zij reageerden daar allebei heel lief en begripvol op. Dat was voor mij zo'n grote opluchting. Op dat moment kon ik opeens ook veel dankbaarheid voelen voor de vriendin van mijn ex, omdat ze altijd zo lief was voor Nico."

Sterker gemaakt

"Het is een lang en moeilijk proces geweest, maar ik kan zeggen dat deze hele situatie me veel sterker heeft gemaakt. Mensen zeggen vaak dat ze het zo knap vinden hoe ik ermee ben omgegaan.

Ergens denk ik dan: het is echt een keuze. Wat je ook overkomt, je beslist zelf hoe je ermee omgaat. Ik had ook voor altijd in mijn boosheid kunnen blijven hangen, maar ik wilde het beste voor mijn kind.

Voor mijn ex ben ik blij dat hij weer gelukkig is. Ik ben dat ook. We hebben nog steeds goed contact met elkaar en ik vind dat we het met z'n drieën, inclusief zijn vrouw - mijn ex en zij zijn intussen getrouwd - heel goed doen met Nico. We zijn zelfs met z'n vieren naar El Salvador gegaan om Nico kennis te laten maken met de familie van zijn vaderskant. Het werd een bijzondere reis. Momenteel ben ik single. Als er een nieuwe liefde komt, dan komt het, maar ik ben nu vooral erg gelukkig met mezelf en met Nico." ♥

'Wat je ook overkomt,
je beslist zelf hoe
je ermee omgaat'

